

216 Vítej, vítej, božské Dítě

transpozice -4

1. Ví - tej, ví - tej, bož - ské Dí - tě, ne - be, ze - mě ve - le - bí tě,

světa širou dá - lí zní ti píseň chvá - ly, Sy - nu Bo - ží, ne - beský Krá - li!

2. K jesličkám tvým poklekáme,
tebe, Boha, vyznáváme.
Jezu Kriste milý,
uděl z nebe síly,
abychom ti vždy věrni byli.

3. Sešli nám své požehnání,
milost tvá ať všechny chrání,
v hodině pak smrti
k sobě rač nás vzítí,
tam, kde věčná láska tvá svítí!

2. K je-slič - kám tvým po - kle - ká - me, te - be, Bo - ha, vy - zná - vá - me.

Jezu Kriste mi - lý, u - děl z nebe sí - ly, a - by - chom ti vždy věrni by - li.

3. Se - šli nám své po - žeh - ná - ní, mi - lost tvá ať všech - ny chrá - ní,

v hodi - ně pak smr - ti k sobě rač nás vzí - ti, tam, kde věč - ná lás - ka tvá sví - tí!